

Dictamen en relació amb una consulta sobre un requeriment d'informació fet per l'Agència Estatal de l'Administració Tributària referent a les targetes sanitàries expedides a titulars estrangers que hagin estat utilitzades durant els exercicis 2014, 2015 o 2016

Es presenta davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit en què demana que l'Autoritat emeti un dictamen sobre l'adequació a la normativa de protecció de dades de caràcter personal d'un requeriment d'informació fet per l'Agència Estatal de l'Administració Tributària (en endavant, AEAT) referent a les targetes sanitàries expedides a titulars estrangers que hagin estat utilitzades durant els exercicis 2014, 2015 o 2016.

S'adjunta, a l'escrit de consulta, còpia del requeriment formulat per l'AEAT i de l'informe emès pel servei jurídic regional de l'AEAT de Catalunya sobre la comunicació pretesa.

Analitzada la petició i vist l'informe de l'Assessoria Jurídica, es dictamina el següent.

I

(...)

II

La consulta exposa que han rebut un requeriment de l'AEAT d'obtenció d'informació sobre l'ús de les targetes sanitàries expedides a titulars estrangers durant els exercicis 2014, 2015 o 2016.

En concret, d'acord amb l'esmentat requeriment, del qual s'adjunta còpia, l'AEAT sol·licita:

“Relación, por tarjeta y día, de tarjetas sanitarias expedidas a titulares extranjeros (para sí mismos o para beneficiarios), que hayan sido utilizadas en cualquiera de los ejercicios 2014, 2015 o 2016, tanto respecto a prestaciones sanitarias como farmacéuticas. Dicha relación contendrá, al menos, los siguientes datos por cada tarjeta sanitaria individual y día de utilización (un dato por tarjeta y día, con independencia del nº de veces que haya sido utilizada en el mismo día):

- NIF del Organismo declarante.
- Razón social del Organismo declarante.
- Año al que se refiere el dato (AAAA).
- Fecha de utilización (AAAAMMDD).
- Nº de tarjeta sanitaria individual.
- Nº de tarjeta sanitaria del titular (solo en datos de beneficiarios).
- Nº de la Seguridad Social.
- Nº Identificación español del Titular/Beneficiario (NIF, NIE, Pasaporte).
- Nº Identificación en el extranjero del Titular/Beneficiario.
- Apellidos y Nombre del Titular/Beneficiario.
- Titularidad (“T” si Titular; “B” si Beneficiario).
- En caso de ser beneficiario, tipo de parentesco o relación con el asegurado.
- Fecha de nacimiento (AAAAMMDD).

- Nacionalidad.
- Domicilio.
- Teléfono.”

Aquest requeriment està relacionat amb un requeriment anterior -efectuat en els mateixos termes- respecte el qual, davant els dubtes jurídics que plantejava, el (...) va sol·licitar el pronunciament d'aquesta Autoritat. En aquest sentit, l'Autoritat va emetre el dictamen CNS 50/2017 (disponible al web <http://apdcat.gencat.cat>), en què es conclouia que:

“La comunicació de la informació sobre la utilització dels serveis sanitaris i prestacions farmacèutiques per part de les persones estrangeres identificables requerida al (...) per l'Agència Tributària a partir del que estableix l'LGT només seria possible si s'acredita la transcendència tributària d'aquesta informació en relació amb una persona o un conjunt de persones concretes. A partir de la informació aportada amb la consulta, no es pot concloure aquesta transcendència.”

En atenció a les consideracions efectuades en el dictamen esmentat, el (...) no va remetre la informació sol·licitada per l'AEAT, fet que ha motivat un nou requeriment, si bé aquest cop s'acompanya d'un informe emès pel servei jurídic regional de l'AEAT de Catalunya, als efectes de justificar la transcendència tributària de la informació requerida.

A tot això, en la consulta es plantegen les qüestions següents:

- a) Si les dades d'ús de la targeta sanitària no han de tenir consideració de dades relatives a la salut, atenent el criteri del servei jurídic de l'AEAT.
- b) Si de la informació proporcionada per l'AEAT, en relació amb la comunicació de la informació sobre la utilització dels serveis sanitaris i prestacions farmacèutiques per part de persones estrangeres identificables requerida al (...), s'acredita la transcendència tributària d'aquesta informació des de la perspectiva del règim de comunicació de dades dels interessats afectats (totes les persones estrangeres que hagin rebut assistència sanitària o farmacèutica durant el període de tres anys).

Aquestes qüestions s'examinen en els apartats següents d'aquest dictamen.

III

En la consulta es planteja, en primer terme, si la dada relativa a l'ús de la targeta sanitària ha d'ésser considerada “dada relativa a la salut”.

Aquesta, cal dir, és una qüestió que ja es va examinar en el dictamen CNS 50/2017. Així, en el FJ III, es feia palès que:

“(…), segons disposa l'article 4.15) del Reglament (UE) 2016/679, de 27 d'abril, general de protecció de dades (RGPD), en vigor des del 25 de maig de 2016, i que serà aplicable a partir del 25 de maig de 2018 (article 99 RGPD), les dades relatives a la salut són:

“datos personales relativos a la salud física o mental de una persona física, incluida la prestación de servicios de atención sanitaria, que revelen información sobre su estado de salud;”

En relació amb el concepte d'informació personal relativa a la salut, fem notar que, segons el Considerant 35 del RGPD:

“Entre los datos personales relativos a la salud se deben incluir todos los datos relativos al estado de salud del interesado que dan información sobre su estado de salud física o mental pasado, presente o futuro. Se incluye la información sobre la persona física recogida con ocasión de su inscripción a efectos de asistencia sanitaria, o con ocasión de la prestación de tal asistencia, de conformidad con la Directiva 2011/24/UE del Parlamento Europeo y del Consejo (1); todo número, símbolo o dato asignado a una persona física que la identifique de manera unívoca a efectos sanitarios; (...).”

Vistes aquestes previsions, la comunicació de la dada relativa a la data d'accés a una prestació d'assistència sanitària o farmacèutica, per part d'una persona concreta, o fins i tot el número de la targeta sanitària, que dona informació sobre la prestació de l'assistència, seria una comunicació d'informació personal de salut de les persones físiques afectades (art. 3.e) LOPD), protegida pels principis i garanties de la normativa de protecció de dades (LOPD, RLOPD, així com el Reglament (UE) 2016/679, de 27 d'abril, general de protecció de dades (...)).”

L'RGPD a què es fa esment en el dictamen CNS 50/2017 és de plena aplicació des del darrer 25 de maig.

En atenció a la definició que aquesta norma efectua de les dades relatives a la salut però, especialment, a les consideracions contemplades en el considerant 35, és clar, als efectes que interessin, que, des de la perspectiva del dret a la protecció de dades personals, la informació relativa al número assignat a la targeta sanitària individual ha d'ésser considerada dada de salut de la persona que n'és titular. Tenint en compte, per tant, que aquesta dada, un cop l'RGPD ha esdevingut de plena aplicació, és dada de salut, no sembla que hi hagi d'haver-hi dubtes tampoc en qualificar com a dada de salut qualsevol informació associada a la utilització d'aquesta targeta sanitària.

Per tant, des de la perspectiva de l'RGPD, la informació referent al fet que una persona ha estat atesa pel sistema sanitari -el qual s'evidencia amb l'ús de la seva targeta sanitària- (número de la targeta, data en què s'empra i nombre de vegades), estigui vinculada o no a informació sobre la prestació sanitària o farmacèutica concreta rebuda, s'ha d'entendre com a dada relativa a la seva salut (article 4.15) RGPD).

IV

Dit això, en la consulta es planteja si en el present cas s'acredita la transcendència tributària de la informació requerida per l'AEAT des de la perspectiva del règim de comunicació de dades dels interessats afectats (totes les persones estrangeres que hagin rebut assistència sanitària o farmacèutica durant el període de tres anys).

Abans d'examinar aquesta qüestió, es considera convenient, atès que l'RGPD resulta de plena aplicació, fer esment al règim aplicable al tractament de dades relatives a la salut.

L'article 9 de l'RGPD estableix una prohibició general del tractament de dades personals de diverses categories, entre d'altres, de les dades relatives a la salut (apartat 1). L'apartat 2 del mateix article disposa que aquesta prohibició general no serà d'aplicació quan concorri una de les circumstàncies següents:

*“a) el interesado dio su **consentimiento explícito** para el tratamiento de dichos datos personales con uno o más de los fines especificados, excepto cuando el Derecho de la Unión o de los Estados miembros establezca que la prohibición mencionada en el apartado 1 no puede ser levantada por el interesado;*

(...)

*g) el tratamiento es necesario **por razones de un interés público esencial, sobre la base del Derecho de la Unión o de los Estados miembros**, que debe ser proporcional al objetivo perseguido, respetar en lo esencial el derecho a la protección de datos y establecer medidas adecuadas y específicas para proteger los intereses y derechos fundamentales del interesado;*

*h) el tratamiento es necesario para fines de medicina preventiva o laboral, evaluación de la capacidad laboral del trabajador, diagnóstico médico, **prestación de asistencia o tratamiento de tipo sanitario o social**, o gestión de los sistemas y servicios de asistencia sanitaria y social, **sobre la base del Derecho de la Unión o de los Estados miembros** o en virtud de un contrato con un profesional sanitario y sin perjuicio de las condiciones y garantías contempladas en el apartado 3;*

(...).”

En el cas que ens ocupa, el tractament pretès, això és la comunicació de determinada informació sobre la utilització de les targetes sanitàries per persones estrangeres, no respon a la finalitat de donar tractament mèdic al pacient ni a terceres persones (article 9.2.h) RGPD), sinó a finalitats diferents relacionades amb les funcions inspectores que el marc normatiu atribueix a l'AEAT.

Essent així, cal tenir present que el propi RGPD (article 9.2.g)) admet que el dret de la Unió o el dret dels Estats membres, per raons d'interès públic essencial, pot habilitar el tractament d'informació personal especialment protegida, com ara les dades relatives a la salut.

Malgrat que el considerant 41 de l'RGPD disposa que *“cuando el presente Reglamento hace referencia a una base jurídica o a una medida legislativa, esto no exige necesariamente un acto legislativo adoptado por un parlamento”*, cal tenir en compte que el mateix considerant estableix que això és *“sin perjuicio de los requisitos de conformidad con el ordenamiento constitucional del Estado miembro de que se trate”*.

La remissió a la base legítima establerta conforme al dret intern dels Estats a què fa referència l'article 9.2 de l'RGPD requereix, en el cas de l'Estat espanyol, que la norma de desenvolupament, per tractar-se d'un dret fonamental, tingui rang de llei, ateses les exigències derivades de l'article 53 CE, tal com ha recordat el Tribunal Constitucional, per exemple, a la STC 292/2000 (FJ 14).

Fer avinent que, segons disposa l'article 9.2 del Projecte de Llei orgànica de protecció de dades de caràcter personal i garantia dels drets digitals, publicat al BOCG, Congreso de los Diputados. Serie A Núm.13-6 de 26 d'octubre de 2018, actualment en fase de tramitació parlamentària:

*“2. Los tratamientos de datos contemplados en las letras g), h) e i) del artículo 9.2 del Reglamento (UE) 2016/679 fundados en el Derecho español deberán estar amparados en una norma con rango de ley, que podrá establecer requisitos adicionales relativos a su seguridad y confidencialidad.
(...)”*

Per tant, en cas de no disposar del consentiment explícit dels afectats (article 9.2.a) RGPD), una comunicació de dades relatives a la salut a l'AEAT com la que es planteja només seria possible si trobés empara en una norma amb rang de llei per raons d'interès públic essencial (article 9.2.g) RGPD).

Fer avinent, en aquest punt, que el tractament de determinades dades personals amb motiu de la investigació de possibles situacions de frau fiscal, per tal de garantir així l'adequat funcionament del sistema tributari espanyol, podria considerar-se que respon a raons d'interès públic essencial.

En el dictamen CNS 50/2017, abans citat, es va analitzar, entre d'altra normativa amb rang de llei, si les previsions de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària (en endavant, LGT) habilitarien aquesta comunicació de dades, particularment, els articles 93 i 94.

L'article 93.1 de l'LGT regula el deure general de col·laboració amb l'Administració tributària, en els termes següents:

"1. Las personas físicas o jurídicas, públicas o privadas, así como las entidades mencionadas en el apartado 4 del artículo 35 de esta ley, estarán obligadas a proporcionar a la Administración tributaria toda clase de datos, informes, antecedentes y justificantes con trascendencia tributaria relacionados con el cumplimiento de sus propias obligaciones tributarias o deducidos de sus relaciones económicas, profesionales o financieras con otras personas.

En particular:

(...)."

D'acord amb l'apartat 2 d'aquest mateix article 93, aquestes obligacions de col·laboració *"deberán cumplirse con carácter general en la forma y plazos que reglamentariamente se determinen, o mediante requerimiento individualizado de la Administración tributaria que podrá efectuarse en cualquier momento posterior a la realización de las operaciones relacionadas con los datos o antecedentes requeridos."*

Per la seva part, l'article 94 de l'LGT estableix el deure de les administracions, jutjats i tribunals i, en general, de les institucions que exerceixen funcions públiques de col·laborar amb l'Administració tributària subministrant-li informació, en els termes següents:

*"1. Las autoridades, cualquiera que sea su naturaleza, los titulares de los órganos del Estado, de las comunidades autónomas y de las entidades locales; los organismos autónomos y las entidades públicas empresariales; las cámaras y corporaciones, colegios y asociaciones profesionales; las mutualidades de previsión social; las demás entidades públicas, incluidas las gestoras de la Seguridad Social y quienes, en general, ejerzan funciones públicas, estarán obligados a suministrar a la Administración tributaria cuantos datos, informes y antecedentes con trascendencia tributaria recabe ésta **mediante disposiciones de carácter general o a través de requerimientos concretos**, y a prestarle, a ella y a sus agentes, apoyo, concurso, auxilio y protección para el ejercicio de sus funciones.*

(...)

5. La cesión de datos de carácter personal que se deba efectuar a la Administración tributaria conforme a lo dispuesto en el artículo anterior, en los apartados anteriores de este artículo o en otra norma de rango legal, no requerirá el consentimiento del afectado. En este ámbito no será de aplicación lo dispuesto en el apartado 1 del artículo 21 de la Ley Orgánica 15/1999, de 13 de diciembre, de Protección de Datos de Carácter Personal."

Tal com queda palès en l'esmentat dictamen CNS 50/2017, pot entendre's que aquestes previsions de l'LGT habilitarien la comunicació de dades de què disposa el (...) a l'AEAT, sempre que es donin els requisits establerts en la mateixa LGT i llur normativa de desenvolupament a l'hora de sol·licitar la informació, això és que les dades sol·licitades

tinguin transcendència tributària i que els requeriments en què s'articula el deure de col·laboració es duguin a terme respectant la normativa que els regula.

Sobre aquest darrer aspecte, i seguint la doctrina consolidada del Tribunal Suprem sobre els requeriments d'informació per l'Administració tributària (per totes, STS de 28 de novembre de 2013 (rec. 5692/2011)), és necessari que el requeriment sigui individualitzat, estigui motivat i resulti proporcionat.

Examinat, en aquest sentit, el contingut del requeriment d'informació adreçat per l'AEAT -el qual ara es reitera en els mateixos termes-, aquesta Autoritat, com s'ha dit, va concloure que de la informació aportada no es podia determinar la transcendència tributària de la informació requerida (FJ V).

Així mateix, va fer palès que una comunicació de dades com la plantejada (informació especialment protegida sobre totes les persones estrangeres que haguessin estat ateses pel (...) durant un període de tres anys (2014 a 2016)), a manca de la pertinent justificació, requeriria disposar d'una disposició de caràcter general que preveïés expressament aquesta sol·licitud d'informació, tal com exigeix la jurisprudència del Tribunal Suprem (entre d'altres, STS de 13 de novembre de 2014) (FJ VI).

Als efectes d'esmenar aquesta manca de justificació del requeriment d'informació i d'acreditació de la transcendència tributària de la informació, l'AEAT acompanya ara el requeriment amb un informe en què es posa de manifest, entre d'altres aspectes, que la dada relativa a la data d'utilització de la targeta sanitària és necessària perquè revela informació relativa a la residència fiscal, atès que pressuposa la presència física en territori espanyol, i aquesta residència és element essencial en la configuració del subjecte passiu en l'Impost sobre la renda de les persones físiques (IRPF) (FJ II).

Argumenta, al respecte, que la residència en territori espanyol és pressupòsit per ser titular o beneficiari de l'assistència sanitària. Es requereix, a tal efecte, disposar d'una autorització per residir a Espanya i per disposar d'aquesta autorització és necessari romandre a Espanya un mínim de sis mesos i un dia en un període d'un any. Per tant, considera que l'ús de la targeta comportaria que la persona estrangera és resident durant 183 dies i, per tant, subjecte passiu de l'IRPF (FJ III).

Per altra banda, argumenta que la transcendència tributària no es refereix exclusivament a un tribut concret, sinó al sistema tributari global, per l'efecte transversal de les operacions en diversos tributs, per la qual cosa els requeriments d'informació no poden concretar-se en un o varis obligats tributaris. Per això, sosté que el requeriment efectuat al (...), malgrat referir-se a una generalitat de persones (els estrangers titulars o beneficiaris de targetes sanitàries), resulta suficientment específic, complint així el requisit d'individualització exigida (FJ III).

Així mateix, manifesta que és d'interès conèixer la identificació del titular de la targeta (si és titular o beneficiari) i la data o dates en què la targeta hagi estat emprada (durant el període 2014-2016), però no quina ha estat l'atenció sanitària rebuda (unitat, metge especialista o malaltia tractada) (FJ II).

A la vista d'aquestes manifestacions, es considera pertinent fer, a continuació, una sèrie de consideracions al respecte.

V

Fer avinent, d'entrada, que és qüestionable que de l'informe adjuntat quedi suficientment acreditada la transcendència tributària i la proporcionalitat de la informació sol·licitada.

De les manifestacions efectuades en aquest informe s'infereix que l'objectiu pretès amb la sol·licitud d'informació relativa a la utilització de la targeta sanitària individual és investigar possibles situacions de frau fiscal en l'IRPF en relació amb totes aquelles persones estrangeres que hagin residit a Catalunya durant un període determinat (2014, 2015 o 2016).

L'AEAT sosté que la utilització de la targeta sanitària individual per les persones estrangeres que en són titulars (o pels beneficiaris) evidenciarà que tenen la residència habitual en territori espanyol a efectes de l'IRPF i que, per tant, són subjectes passius d'aquest tribut.

Ara bé, no sembla, des del punt de vista de la protecció de dades, que aquesta sigui una informació eficaç per demostrar la dita residència habitual en tots els casos.

Així, cal tenir en compte que poden haver-hi persones estrangeres que tinguin llur residència habitual a Espanya i que hagin estat ateses pel sistema sanitari públic com a conseqüència d'ésser titulars d'una targeta sanitària europea.

També cal tenir present que n'hi poden haver amb residència habitual a Espanya però que durant el període especificat en el requeriment no hagin emprat la seva targeta sanitària individual, malgrat disposar-ne d'una. Així, una mesura com la proposada tindria una especial incidència per aquells sectors de població estrangera que hagi utilitzat en major mesura el sistema públic d'assistència sanitària, i menor per a aquelles persones que no hagin necessitat acudir-hi.

En qualsevol cas, una mesura proposada sacrificaria també el dret a la protecció de dades innecessàriament d'aquelles persones que, essent estrangeres i havent utilitzat la targeta sanitària, ja hagin complert amb totes les seves obligacions tributàries.

Per altra banda, i a efectes de tributs com ara l'IRPF, tampoc sembla que la residència sigui una informació eficaç per determinar en tots els casos que les persones estrangeres siguin subjectes passius de l'IRPF, atès que el fet imposable de l'impost no consisteix en el fet de la residència per si sola, sinó que depèn de la percepció de rendes subjectes a l'impost.

Per altra banda, cal tenir en compte que per a les persones físiques, el domicili fiscal, no depèn sempre de la residència habitual, sinó que quan es tracti de persones físiques que despleguin activitats econòmiques, la residència habitual d'aquestes persones dependrà del lloc on estigui efectivament centralitzada la gestió administrativa i la direcció de les activitats desenvolupades o, si aquest lloc no es pot establir, el lloc on radiqui el major valor de l'immobilitzat en el que es realitzin les activitats econòmiques (art. 48.2.a) LGT).

Per tant, només en relació amb determinades persones estrangeres podria considerar-se que la informació sol·licitada sobre l'ús de la targeta sanitària revestiria certa transcendència tributària, que en qualsevol cas seria indirecta, atès que l'assistència sanitària pública prestada no evidencia d'entrada la realització de cap fet imposable.

El requeriment examinat s'adreça a totes les persones estrangeres. No se selecciona de manera específica i molt concreta informació relativa a determinats obligats tributaris ni s'aporta més concreció o informació addicional sobre quines són les operacions o activitats efectuades per aquestes persones que puguin justificar una actuació inspectora de l'Administració tributària per entendre que poden ser presumptament constitutives de frau fiscal.

Vist això, i atès per una banda el gran impacte que pot tenir per a les persones la divulgació del fet d'haver rebut atenció mèdica, o, encara més, d'haver-la rebut amb una certa

periodicitat o amb una certa intensitat durant un període de temps, i per altra banda que la transcendència tributària de la informació sol·licitada seria molt dèbil (com a mínim per a moltes de les persones de les quals es sol·licita la informació) i en qualsevol cas indirecta, tampoc no sembla suficientment acreditada la proporcionalitat del requeriment d'aquesta informació, tal com es desprèn de l'article 9.2.g) RGPD.

No pot entendre's que la transcendència tributària al·legada tingui suficient entitat com per considerar proporcionada la mesura proposada en el present cas, això és una recopilació massiva i indiscriminada d'informació mereixedora d'especial protecció relativa a una multitud de persones (no només els titulars de la targeta sanitària, sinó també dels beneficiaris, els quals poden ser menors d'edat o persones amb discapacitat) pel mer fet, pel que sembla, d'ésser estrangers i haver rebut assistència sanitària sostinguda amb fons públics.

VI

Però, més enllà dels dubtes que ofereix el present requeriment pel que fa a l'acreditació de la transcendència tributària i la proporcionalitat de la informació sol·licitada, també és qüestionable que pugui considerar-se que reuneix el requisit d'individualització a què fa referència l'article 93.2 de l'LGT, tal com se sosté en l'informe adjuntat.

Sobre què cal entendre per "requeriment individualitzat" resulta il·lustrativa, entre d'altres, la Sentència del Tribunal Suprem de 20 d'octubre de 2014 (rec. 1414/2012):

*"Los requerimientos individualizados, como en general las actuaciones de obtención de información, que se practican por la Inspección de los Tributos (...) deben referirse, como ellas, a datos, informes, antecedentes y justificantes con trascendencia tributaria. Como su propio nombre indica ("individualizados"), **han de ser concretos y singulares**, condición que se predica en primer lugar del requerido, pero también del ámbito objetivo de la información reclamada (...).*

*El juego conjunto de ambas notas (individualización subjetiva y concreción objetiva) **permite rechazar los requerimientos abstractos, genéricos e indiscriminados**, como hicimos en la sentencia que se acaba de citar, pues, de otra forma, **se difuminarían hasta desaparecer las líneas divisorias entre la información por captación y la información por suministro.** (...)"*

Per tant, és clara la prohibició de practicar requeriments d'informació tributària amb caràcter genèric i indiscriminat. Aquests han d'ésser individualitzats, tenint en compte, a tal efecte, que "no existe en la LGT norma alguna que restrinja el concepto de "requerimiento individualizado" sólo a los supuestos en que el mismo se hace para averiguar datos de un sujeto pasivo determinado, sino que la individualización viene referida, amén de al contenido del requerimiento (que puede ser más o menos amplio, según las necesidades de información que tenga la Administración), al modo de operar ésta y a la singularidad del destinatario" (STS de 15 de febrer de 2003, rec. 1263/1998).

Examinat el contingut del requeriment en qüestió cal reiterar que aquest abasta un número indeterminat i quantitativament rellevant de persones físiques.

Se sol·licita "relación, por tarjeta y día, de tarjetas sanitarias expedidas a titulares extranjeros (para sí mismos o para beneficiarios), que hayan sido utilizadas en cualquiera de los ejercicios 2014, 2015 o 2016, tanto respecto prestaciones sanitarias como farmacéuticas. Dicha relación contendrá (...)". És a dir, informació personal sobre totes les persones estrangeres que hagin estat ateses pel (...) durant un període determinat (de 2014 a 2016).

Informació que, cal recordar, és mereixedora d'una especial protecció (articles 4.15) i 9 RGPD).

Es tracta, per tant, d'una sol·licitud d'informació que aniria més enllà del que la jurisprudència consolidada entén que ha d'ésser un requeriment individualitzat d'informació, en el sentit, com s'ha vist, que aquest pot referir-se no només a una persona concreta sinó també a un conjunt de persones relacionades amb una investigació concreta.

En el present cas, no es concreta un "conjunt" de persones respecte les quals es pot tenir la sospita d'un possible frau fiscal en l'IRPF, sinó que s'engloba totes les persones que formen part d'un mateix col·lectiu: el de persones estrangeres titulars o beneficiàries del sistema sanitari públic.

Si bé es pot admetre que el col·lectiu afectat (persones estrangeres) presenta una problemàtica particular pel que fa al control de les seves obligacions tributàries i això podria comportar l'adopció de certes mesures per la Hisenda estatal, aquestes actuacions no haurien de comportar convertir-les a totes elles en sospitoses d'haver incomplert les seves obligacions tributàries, llevat que consti que no hagin rebut assistència mèdica en el servei de salut públic.

Una actuació com la pretesa en el present cas per tant no semblaria ajustar-se a les pautes d'objectivitat que han de regir tota actuació d'obtenció d'informació per captació o requeriment.

En aquest sentit, resulta il·lustrativa la recent Sentència del Tribunal Suprem de 13 de novembre de 2018 (STS 1611/2018), en què s'analitza novament els requisits jurisprudencialment exigits sobre les vies d'obtenció d'informació per part de l'Administració tributària.

En aquesta sentència el tribunal recorda que l'activitat administrativa investigadora en matèria tributària requereix de dos tipus d'investigació (igualmente necessàries): una primera activitat de constatació de possibles incompliments individuals, que ha de dur-se a terme quan realment constin indicis al respecte, i una segona activitat de prospecció, dirigida a obtenir dades que siguin rellevants per comprovar incompliments tributaris que efectivament s'hagin pogut produir.

Ambdues activitats, sosté el tribunal, han de seguir unes pautes objectives pel que fa a la seva realització, per tal d'assegurar *"que la actuación de la Administración tributaria observa debidamente el mandato de interdicción de la arbitrariedad que proclama el artículo 9.3 de la Constitución."*

Aquestes pautes, recorda el tribunal, difereixen segons el tipus d'informació que es pretengui obtenir. Així, tractant-se d'informació per subministrament, l'obtenció *"opera según las previsiones reglamentariamente establecidas en cuanto a sus formas y plazos"*, mentre que essent informació per captació (context en què ens trobem), *"rige su motivación singularizada en orden a expresar las circunstancias y hechos que la justifican, así como su individualización subjetiva y su concreción objetiva."*

Afegint, tot seguit, que la informació per subministrament *"es el medio natural para las tareas de prospección"*, mentre que la informació per captació *"es el cauce ordinario para constatar los indicios de posibles incumplimientos que hayan llegado a la Administración tributaria."*

Per tot plegat, tal com es posava de manifest en el dictamen CNS 50/2017, semblaria que una petició d'informació com la pretesa en el present cas requereix d'una disposició de

caràcter general (STS de 7 de febrer de 2014, o la ja esmentada de 20 d'octubre de 2014, entre d'altres) que requereixi el subministrament d'aquesta informació.

En qualsevol cas, quant al contingut d'una eventual disposició general que es pugui aprovar amb aquesta finalitat, fer avinent que, per aplicació del principi de minimització de dades (article 5.1.c) RGPD), el qual exigeix que tot tractament de dades que es dugui a terme es limiti a les dades mínimes necessàries per assolir la finalitat pretesa amb aquest tractament, aquesta disposició hauria de limitar-se al subministrament d'informació sobre les persones estrangeres a les que s'hagi expedit una targeta sanitària individual i no informació sobre l'ús que n'han fet.

Per tot plegat, cal concloure que, des de la vessant de la protecció de dades, una recopilació d'informació especialment protegida com la que es planteja, en què la rellevància tributària de les dades no resulta prou evident, sense l'empara d'una obligació reglamentària de subministrament, no podria considerar-se proporcional a l'objecte perseguit i que, per tant, la comunicació estigués habilitada per l'article 9.2.g) de l'RGPD, sobre la base de l'article 94.1 de l'LGT.

D'acord amb les consideracions fetes fins ara en relació amb la consulta plantejada, es fan les següents,

Conclusions

La informació relativa al número de la targeta sanitària individual i a la seva utilització, amb independència que s'associï o no a la prestació sanitària rebuda constitueix informació relativa a la salut (article 4.15) i considerant 35 RGPD).

En atenció als termes en què s'efectua el requeriment d'informació sobre l'ús de la targeta sanitària individual per persones estrangeres durant els exercicis 2014, 2015 i 2016, no sembla que la comunicació d'aquestes dades pogués considerar-se emparada per l'article 9.2.g) de l'RGPD, en base a l'article 94 de l'LGT.

Barcelona, 20 de novembre de 2018